II Niedziela okresu zwykłego (A)

Tekst Ewangelii (*J* 1,29-34): Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi».

Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który jak gołębica zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: "Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym". Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

«Oto Baranek Bo?y, który g?adzi grzech ?wiata»

Rev. D. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj usłyszeliśmy św. Jana, który widząc Jezusa, mówi: « Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata» (J 1,29). Co musieli pomyśleć owi ludzie? Co my z tego rozumiemy? Podczas celebracji Eucharystycznej wszyscy modlimy się: «Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami / obdarz nas pokojem». A kapłan zaprasza wiernych do komunii mówiąc: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata…».

Bez wątpienia, gdy Jan mówił «oto Baranek Boży» wszyscy rozumieli to co chciał wyrazić, że „baranek" jest metaforą o charakterze mesjanistycznym, którą używali prorocy, przede wszystkim Izajasz, i że była ona rozpoznawalna przez wszystkich pobożnych żydów.

Z drugiej strony, baranek (lub jagnię) jest zwierzęciem, które żydzi poświęcali dla przypomnienia Paschy, wyzwolenia z niewoli egipskiej. Kolacja paschalna zawiera w sobie element jedzenia baranka.

Dodatkowo Apostołowie i Ojcowie Kościoła mówią, iż baranek jest symbolem czystości, prostoty, dobroci, cichości, niewinności, …a Chrystus jest Czystością, Prostotą, Dobrocią, Niewinnością. Św. Piotr powie: «zostaliście wykupieni (…) drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy» (1P 1,18n). A św. Jan w Apokalipsie, używa aż trzydzieści razy termin „baranek" określając w ten sposób Jezusa Chrystusa.

Chrystus jest barankiem, który gładzi grzech świata, który został poświęcony aby dać nam łaskę. Walczmy by wciąż żyć w tej łasce, walczmy przeciw grzechowi, znienawidźmy go. Piękno duszy żyjącej w łasce jest tak ogromne, że nie da się porównać z żadnym skarbem. Czyni nas wdzięcznymi Bogu i godnymi by być kochanym. Dlatego, w mszalnym „Gloria” mówi się o pokoju właściwym dla ludzi, w których On ma upodobanie, którzy żyją w łasce.

Św. Jan Paweł II, przynaglając nas do życia w łasce, którą Baranek nam wysłużył, mówi: «Zdobądźmy się na życie w łasce. Jezus narodził się w Betlejem właśnie na to (…) Żyć w łasce to najwyższa godność, to niepomierna radość, gwarancja pokoju, najwznioślejszy ideał».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Choć ja [Jan Chrzciciel] urodziłem się przed Nim, Jego nie wiążą żadne więzy urodzenia, gdyż jeśli On urodził się z matki w czasie, został poczęty przez Ojca poza czasem» (Święty Grzegorz Wielki)

- «Chrystus jest “barankiem”, który gładzi grzech świata. Walczmy o to, by żyć zawsze w łasce, walczmy z grzechem. Piękno duszy będącej w łasce jest tak wielkie, że czyni nas miłymi Bogu i godnymi Jego miłości» (Benedykt XVI)

- «Idąc za świętymi Ojcami, uczymy jednogłośnie wyznawać, że jest jeden i ten sam Syn, nasz Pan Jezus Chrystus, doskonały w Bóstwie i doskonały w człowieczeństwie, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, (...) współistotny nam co do człowieczeństwa, "we wszystkim... z wyjątkiem grzechu" (Hbr 4, 15). Przed wiekami zrodzony z Ojca jako Bóg, w ostatnich czasach narodził się dla nas i dla naszego zbawienia jako człowiek z Maryi Dziewicy, Bożej Rodzicielki.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 467)